

give en Sikkerhed for Fremtiden, som nu savnes. Den ganske naturlige Betyrning, som i den heromhandlede Henseende er tilføjet her i Landet, bliver naturligvis endmere forøget ved de frigeriske Forhold i Europa for nærværende Tid, og de Udtalelser, der forøvrigt kunde have Indflydelse paa de enkelte Medlemmer her i Thinget, komme ikke til at indvinde lig Kundskab i Folket. Jeg kan heller ikke see, hvilke Vanskeligheder Lovforslaget skulde skabe for Ministeriet, naar det dog er ganske enigt med mig deri, at det danske Mandskab ikke bør faa en saadan Anvendelse; thi, dersom Forslaget blev vedtaget, saa vilde det jo kun blive en Udtalelse af hvad Ministeriet selv har erklæret sig for at skulle see for Fremtiden, ligesom det tillige vilde blive en Udtalelse af hvad Ministeriet erklærede for at være et Folkeopstykke. Dersom saa heldige Omstændigheder som de nærværende ikke benyttes til at faa en saadan Bestemmelse istand, saa frygter jeg meget for, at det aldrig vil skee; thi, dersom vi fik et Ministerium, der virkelig tænkte at ville paa en uforsvarlig Maade anvende det danske Mandskab, saa var det ikke til at tænke paa, at man med et saadant Ministerium vilde kunne udrette det Mindste i denne Retning. Nu derimod mener jeg der maatte være alt Haab om, at det kunde lykkes, og at det saaledes ogsaa maatte kunne gaa igennem.

Grundtvig: Ja, jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme, og det forekommer mig, at det, hvad der, naar der ellers har været Tale om Udskrivningsvæsenet, er blevet sagt om, at der burde gjøres et eget Forslag til en Lov i denne Henseende for at betrygge Danmark for, at dets Sonner ikke skulle sendes ud at kæmpe, ikke blot for fremmede, men maaskee for de meest fjendtlige Interesser, og ikke skulde lade deres Liv paa en Balplads, hvor de ikke havde kæmpet for Fædrelandet, men maaskee lige sinod det forekommer mig, siger jeg, at alt Dette maa have været Strømt, dersom man nu, naar et Lovforslag fremkommer, finder, at det ikke alene er ubetimeligt, men endogsaa, at det aldeles ikke kan lade sig forene med den paa-tænkte Fællesforfatning og med Armeeenheden.

Jeg skal i den Henseende kun bemærke, at vi dog Gud ske Lov, ikke have antaget en Fællesforfatning, der gjør os til Slaver (af det tydske Forbund, vi have dog, Gud ske Lov, ikke opgivet Danmarks Riges Grundlov, som jo, saalange den bestaaer, hjemler os Ret, og saa i denne Henseende, da den jo, idet den kun forpligter de Indsødte til at værne om Fædrelandet, paa ingen Maade kan forenes med sin nye Bestemmelse, hvorved det blev gjort dem til Pligt at værne om det grændseløse Tydskland. Den ærede Krigsminister anførte, at der jo var saadanne Afdelinger af Armeen, som udelukkende rekrutteres fra Holsteen og Lauenborg, til hvilke man naturligvis vilde tye, naar man skulde levere Tropper til det tydske Forbund, men dette kan ikke betolige os i mindste Maade, da det jo maa ansees for en Tilfældighed, naar man ikke alene paastaar en Armeeenhed, saa at der paa ingen Maade eksisterer nogen Forpligtelse for Ministeriet til at rekruttere udelukkende fra een Part af Monarchiet, men at det jo ogsaa for en stor Deel allerede er skeet, idet Holstenerne ere saaledes blandede imellem de Danske, at, naar Tilfældet kom, og der ikke var en Lov derimod, saa kunde Ingen være ganske sikker paa, at der ikke kom Dansk-Indsødte til at trække med ud paa Balpladsen i Tydskland, eller hvor det nu kunde blive. Saaledes som de store Begivenheder staae og som de forestaae, kunde det jo meget let see, at det tydske Forbunds Hære kom til i Forening med Rusland, gennem Preussen, at gjøre en Smule Tjeneste i mod Bestmagterne og altsaa i mod den Sag, hvor paa Europas Frihed beroer.

Bloug: Den ærede Forslagsstiller yttrede forliddt siden, at det berøvede paa Krigsministeren, hvilke Tropper der skulde sendes til det tydske Forbundscontingent, deri har han dog ikke fuldkommen Ret. Der eksisterer en kongelig Resolution af 22de October 1842, der ikke er ophevet, og som upaatvilelig i sin Tid er meddeelt det tydske Forbund, og deri bestemmes, hvilke Corpser af Cavalleriet og Infanteriet der skulle høre til Forbundscontingentet, nemlig det 2det Dragonregiment, den 15de, 16de og 17de Infanteribataillon og det 5te